

АНКЕТА

(въпроси към български писатели, третиращи антични мотиви)

Владимир Сунгарски

В какви моменти се обръщате към античната тематика и има ли конкретни поводи за този творчески интерес?

Няма моменти. Поводът? Видях като сън наяве един подпийнал римски легионер с крива усмивка. Оттам тръгна. Въпросът е свързан с това в какви моменти пиша. Винаги, когато имам възможност. Защото писането е релаксиране, като ваканция. Зарежда. Дори повече от четенето.

Кои са античните теми и/или образи, които ви привличат и с какво?

Всичко. Трябва да знам колкото се може повече. Понякога обаче изникват сюжети или парчета сюжети от някаква информация – примерно когато четох за култа към Кибела и празниците ѝ, в главата ми започна да се оформя паралелна крими история, вървяща в ритъма на празниците – така се роди минироманът “Дните на Кибела” в “Златният дъжд”.

Имате ли определена целева група, към която адресирате творбите си, и как се вписва в подобно адресиране античната тематика? Очаквате ли, че читатели, които нямат знания за античността, биха разбрали творбите, в които тя присъства, и как виждате отговора на съвременния читател на античната сюжетика?

Няма целева група. Т.е. има – хората, които могат да четат. Надявам се неспециалистите просто да се изкефят на книгата, образите, случките, сюжета /слагал съм пояснителни бележки, а и стилът ми е донякъде образен плюс много диалози/. А за специалистите – хм, надявам се да им е интересно да видят как “се задвижва” античността. Надявам се да не видят никакви анахронизми или неверни неща /или поне не много/.

Вашата творческа работна практика включва ли запознаване с антични ресурси?

Естествено. Това отнема в пъти повече време от самото написване.

Ако да, то какви са пътищата, по които достигате до античните първообрази (текстове на оригиналните езици, преводи, коментари, чуждо творчество, реципиращо античната тематика, критическа класическа и/или литературна рецепция, изкуства)?

Всичко. Акцентът обаче пада върху самите антични произведения, както и върху научни книги, описващи история, бит, общество. Оттук нататък отделните източници зависят от сюжета, спецификата на отделното произведение. Най-ценни са античните сатири, пародии, писма, дигести.

Как се отнасяте към творчеството на чуждестранни или български поети, които по някакъв начин преработват античните текстове? Някой от тях оказал ли е по-специално влияние върху вас?

Не разбирам от поезия.

Какви други теми (различни от античните) ви занимават като творец?

Теми? Не знам за теми. Като се уморя от Античността, скачам в научната фантастика. Там има мрак, войни, неизбежна гибел, човешка изначална изкривеност. И приключения, разбира се.

Какво е мястото на античните мотиви в цялостния ви творчески поглед и възприемане на света, как се свързват античното и модерното, античното и българското или античното и личното?

Уфф, тегав въпрос. Харесва ми универсалността на Римската империя, включваща множество култури, правни и религиозни обичаи. Надявам се Европа днес да достигне поне малка част от това, което е било тогава.

Как вие лично възприемате античните текстове – като извор на творческо вдъхновение, като извор на универсални и непреходни ценности, които постоянно биват претворявани от традицията, като инструмент за една общочовешка (европейска) свързаност и съхранение на обща културна памет, като модели за разбиране на света, които са валидни и днес?

От всичко по малко, както горе-долу казах и преди. Извор на вдъхновение – определено да. Ценности? Донякъде. Някои са различни. Претворени от традицията? Доста общо казано, сигурно да. Европейска свързаност? Да, че и отгоре. Модел за разбиране на света, който да е валиден и днес? Отчасти.